

Horváthné Éva: AZ ÉLET LEGFŐBB KÉRDÉSE
Bor Ferenc: KONFRONTÁLÓDÁS

KSZE Ságvár, 2023. 08. 26-i élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Drága Jézus, fölemeljük a Te neved, a Te drága, szent nevedet, amely minden név fölött való. Köszönjük Úr Jézus, hogy ezt a nevet megkaptuk, hogy ez a név a miénk és ezzel szolgálhatunk, ezzel kérhetünk. Köszönjük Úr Jézus, hogy parancsolhatunk ebben a névben az ellenség minden erejének, ami így eltávozott az életünkből, a Jézus nevében. Köszönjük Uram, hogy bármi körülmény, bármi probléma jön ellenünk, mi Téged látunk abban a problémában, hogy Te megmentesz bennünket abból, a Jézus nevében. Együtt együttesen kimenekedünk belőle, a Jézus nevében. Mert mi csak a Te Igédre tekintünk, és az egy igazság, mert Isten Igéje igazság és Ő megment bennünket a problémákból, a Jézus nevében. Hálásak vagyunk, Uram, a Te Igédért! Köszönjük, hogy a Te Igédet szólhatjuk minden napon. A Te Igédet vallhatjuk meg a helyzeteinkre. Köszönjük Jézus, hogy az Igédben élet és erő van, és ez megment minket mindentől, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, a mai napot! Köszönjük, hogy együtt lehetünk ezen a mai alkalmon, a Jézus nevében, a Te dicsőségedre. Hálásak vagyunk, Uram, hogy itt lehetünk együtt és egységben. Köszönjük azokat, akik hallgatnak minket, a Jézus nevében, hogy ők is egységben legyenek velünk és veled, Uram. Köszönjük, Jézus nevében! Áldunk, dicsérünk és magasztalunk Téged! Köszönjük, hogy a drága Szent Szellem ma is jelen van, mert Ő mindig velünk van. Köszönjük ezt a kenetet, ami itt jelen van, Jézus nevében. Kiárasztjuk ezt a kenetet minden helyzetre, minden problémára és betegségre, a Jézus nevében. Köszönjük mennyei Atyám, hogy Te vagy az életünk megoldója, a betöltője. Köszönjük, hogy rád hagyatkozhatunk mindenkor. Köszönjük, hogy velünk jössz mindenhova, ahova csak megyünk, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, hogy mindenünket neked adtuk, az életünket, a vagyónkat és mindenünket, mert a Tiéd vagyunk, Te alkottál, Te teremtettél minket és a Te gyermekedé váltunk, Uram. Mindenünk a Tiéd, mert nálad nélkül semmi sincs nekünk, a Jézus nevében. Köszönjük Uram, hogy a Te utadra állhatunk, és Téged szolgálhatunk, mennyei Atyám. Hálásak vagyunk ezért! Köszönjük, hogy ilyen szívet adott nekünk, ami a Tiéd és neked adtuk, Uram. Nem a magunkéi vagyunk és nem a magunk erejéből akarunk megtenni dolgokat, Atyám, hanem a Te erőddel. Köszönjük, Jézus nevében. Áldunk, dicsérünk, magasztalunk! Hálákat adunk azokért, akik a mai napon nincsenek itt. Köszönjük az Ő életüket is! Azok felett, akik útra keltek, kiárasztjuk a szent kegyelmedet. Az angyalok seregét kiküldjük, Jézus nevében, hogy őrizték őket az odafelé útjukban és vissza is, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, a Te hatalmas kegyelmedet az életünk felett. Köszönjük, hogy kegyelemből tartattunk meg, hit által és ez a mi osztály-részünk. Köszönjük, hogy nem cselekedetekből igazultunk meg és nem cselekedetekből üdvözültünk, hanem a benned való hit által, Uram. Köszönjük, drága Jézus, hogy Te a keresztre mentél helyettünk és értünk, hogy nekünk örök életet szerezhess. Egészséget, gyógyulást és mindenben való bőséget, a Jézus nevében. Áldunk, dicsérünk, magasztalunk, Atyám! A Te drága szent neved által köszönjük neked a hatalmas cselekedeteket. A Te akaratodat cselekedjük meg, Atyám. Köszönjük, hogy semmi nem fog minket meginogtatni, se jobbra, se balra, ezen az úton, amin megyünk, mert a Te utad nagyon jó nekünk, a Jézus nevében. Ámen!

A zsebkendők felett is imádkozunk, Jézus nevében. Köszönjük Atyám, a mai napon jelen lévő kenetet, amely betárolódik ezekbe a keszkenőkbe, a Jézus nevében. Mert, ahogy Pál testéről a keszkenőket, amelyek telve voltak kenettel, elvitték a beteg testekre, hozzáérve a beteg testekhez azonnal meggyógyultak, a Jézus nevébe, mert kiáradt a gyógyítókenet, kiárad ezekből is a szabadító kenet, a Jézus nevében, minden területre. Köszönjük Atyám, ezt a Jézus drága, szent nevében. Ámen!

Az Úr szeretetével köszöntelek benneteket. Az Úr szeret titeket, mert ti hűségesek vagytok hozzá. Meg amúgy is szeret benneteket mindenképpen, úgy, ahogy vagytok. Ahogy megtettük a megváltásokat, ez olyan, mint Isten orvossága, Isten Igéje van benne, ugyanúgy, mint amikor az orvos felírja a gyógyszert, hogy vegyük be a problémáinkra, ugyanígy Isten orvosságát is be kell venni a problémáinkra. A megváltásokat naponta háromszor is be lehet venni, vagy akár többször is, ha nagyon mélyen küszködünk valamilyen testi problémával, testi kívánsággal vagy káros szenvedéllyel. Tehát naponta háromszor is lehet gyakorolni a megváltást. Én azt ajánlom mindenkinek, aki küzd valamilyen szenvedélybetegséggel, vagy túlevés, vagy bármi testi kívánságával, hogy mondatonként elemezze ki, gondolkodjon el rajta, keresse meg azt az Igét, ami oda van írva a sor végére, mélyedjen el benne, és higgyétek el, hogy ez nagyon sok jó és dicsőséges eredményt fog hozni számotokra. Hiszem azt, hogy akik ezt hallgatják az interneten, nekik is a segítségükre lesz, a Jézus nevében.

A mai napon az Úr üzeni szeretne nektek. Azt a címet adtam a mai tanításnak: *Az élet legfőbb kérdése*. Két fontos dolgot fogunk tanulmányozni. Az egyik az, hogy az emberek egy része kinek tekinti Jézus személyét. A másik az üdvösség elnyerésével lesz kapcsolatos. A múltkori alkalmakon már hallhattatok az üdvösségről, hogy hogyan lehet az embereket üdvösségre vezetni, meg mi az üdvösség. Ezt egy kicsit folytatnám egy nagyon jó példával. Márk evangélium 10. fejezetben fogjuk az Igét tanulmányozni, mégpedig a gazdag ifjú történetét fogjuk elemezni, ami megtalálható három evangéliumban is, a Márkban, a Lukácsban és a Mátéban. Most Márk evangéliumából fogjuk az Igét hasogatni. Fel is olvasom a történetet és utána részletesen elemezzük. Tehát Márk evangélium 10,17–27.

Márk 10,17–27.

17. És mikor útnak indult, hozzá futván egy ember és letérdelvén előtte, kérdezi vala Őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?

18. Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

19. A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonytságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.

20. Az pedig felelvén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.

21. Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jér, kövess engem, felvévén a keresztet.

22. Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága volt.

23. Jézus pedig körütekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van.

24. A tanítványok pedig álmélgodának az Ő beszédén; de Jézus ismét felelvén, monda nékik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

25. Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

26. Azok pedig még inkább álmélgodnak vala, mondván maguk között: Kicsoda üdvözülhet tehát?

27. Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embernek lehetetlen, de nem az Istennek; mert az Istennél minden lehetséges.

Ebben a történetben nagyon sok minden le van írva. Nagyon sok minden szól hozzánk, ami nagyon értékes és fontos számunkra. Tehát ez a gazdag ifjú az üdvösség elnyerésének a kérdésével jött Jézushoz. Ha megnézik az Egyszerű fordításban, ott úgy írja, hogy egy fiatal vallási vezető, a Lukács evangéliumban pedig azt írja, hogy egy főember ment Jézushoz. A történet úgy kezdődik, hogy ez a gazdag ifjú odafut Jézushoz és térdre borul előtte. Valószínű, hogy mielőtt odaért volna ez a fiú, nem hallhatta azt, amit Jézus előzőleg a tanítványoknak mondott a mennybe jutással kapcsolatban. Amit a 15-ös versben nézünk. Azt mondja:

Márk 10,15.

5. Bizony mondom néktek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyermek, semmiképpen sem megy be abba.

Ez az ifjú nem hallhatta ezt, mert arra figyel fel, hogy ez a Mester, ez a Jézus, útnak indult, útra kelt. Ezért gyorsan odafutott Jézushoz, mert nem akarta elszalasztani azt a soha vissza nem térő alkalmat, hogy beszélhessen vele. Mert úgy gondolta, hogy talán nem lesz még egy lehetősége, hogy ezt a fontos kérdést feltegye neki. Térdre borult előtte és úgy teszi fel a kérdését. Tudnunk kell, hogy ez a gazdag ifjú, egy főember volt, egy héber ember volt. A héber embereknél nem volt szokás térdre borulni, mert ez nem csak megalázkodást, hanem egy teljes kiszolgáltatottságot jelentett számukra. Ők nem borultak térdre. Nem volt náluk ez szokás. De ez az ember mégis térdre állva kérdezte meg Jézust. Mit kérdezett tőle? A 17-es vers mit ír? Jó Mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerhessek? Tehát jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? De Jézus nem azonnal válaszolt, kitért a válaszadás elől és helyette egy meglepő kérdést tett fel a fiatalembernek, ami egy nagyon fontos megértést adhat a számunkra. Jézus megkérdezte, hogy miért mondasz engem jónak? Vajon mi rossz lehetett abban, hogy jó Mesternek hívta Jézust? Hát az, hogy Jézust nem Isten Fiának ismerte el ez a gazdag ifjú, hanem egy átlagos, hétköznapi jó embernek tartotta, aki jókat cselekszik. Tehát nem Isten Fiát látta benne, hanem egy jótevő embert. A világi vallások is elismerik Jézus létezését, hogy Ő egy jó ember, de nem ismerik el úgy, mint Isten Fiát. Ha Jézus csupán egy jó ember lett volna, akkor egyetlen embert sem tudott volna megmenteni, megváltani. Ha csak jó ember lett volna, ha csak próféta lett volna, akkor nem tudott volna a keresztre menni. Akkor nem kellett volna keresztre mennie. Jézus nem csak azért jött, hogy megmutassa számunkra az Istenhez vezető utat, hanem Ő maga az egyetlen út az Atyához. Olvashatjuk ezt a János 14,6-ban.

János 14,6.

6. Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam.

Visszatérve a történethez, Jézus azt mondja a továbbiakban, hogy senki sem jó, csak egy, az Isten. Csak az Isten jó, amivel azt mondta, hogy engem Istenként kell elfogadnod, mert én vagyok az egyetlen út a mennybe. Én vagyok a te Megváltód, én fogok érted a keresztre menni – mondta a gazdag ifjúnak a háttérben. Ezt lehet ebből kivenni. Azt fontos mindenkinek tisztán látni, hogy Jézus nem egy hétköznapi, közönséges ember, hanem Ő a mi drága Megváltónk.

Most térjünk rá a gazdag ifjú kérdésére. Az ő fontos kérdése az volt, hogy mit cselekedjem, hogy örök életet nyerhessek? Tehát mit kell tennem, hogy üdvösséget nyerjek? Ezt kérdezte Jézustól. Ez az ifjú azt gondolta, hogy ha tesz valami jó dolgot, akkor a saját cselekedetei által majd a mennybe fog jutni, a mennybe tud majd jutni. De tudjuk, hogy ez képtelenség. Ez az ifjú magában bízott, hogy majd meg tudja tenni azt, amit Jézus fog neki mondani, amit Jézus fog tőle kérni. De ez a hozzáállás teljesen ellentétes Isten megváltói tervével. Jézus úgy szerzett nekünk üdvösséget, hogy a keresztre ment helyettünk és értünk. Bennünket helyettesített és mindezt ingyen ajándékba adta nekünk. Ő fizetett meg a mi bűneinkért, nekünk nem kellett fizetni semmit. Amit viszont az ember megtehet, az az, hogy hinnie kell Jézus halálában és feltámadásában, és el kell fogadnia Őt élete Urának és Megváltójának. A Római levélhez is ellapozunk, nagyon ismert Ige és nagyon szeretjük ezt az Igét. Ez egy nagyon fontos ígérés ahhoz, hogy üdvösségre menjen egy ember, hogy mit kell tennie.

Róma 10,9–11.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

11. Mert azt mondja az Írás: Valaki hisz Őbenne, meg nem szégyenül.

Soha nem kell lehajtott fejjel mennünk, ha mi hiszünk a drága Megváltónkban. Soha! És ez kapcsolódik ehhez a történethez. Szívvel kell hinni és szájjal kell megvallani. Tehát senki sem tudja saját magát cselekedetekkel megváltani. A gazdag ifjú nem a Megváltót kereste, hanem megpróbált a saját megváltója lenni a saját cselekedetei által. Mert azt gondolta, ha ő tesz valamit, amit Jézus kér, akkor megfizeti az üdvösségét. Ez is egy cselekedet. Így nem lehet, ez nem működik. Ez szellemi dolog, nem fizikai cselekedetekkel lehet ezt megtenni. Tehát az üdvösség megszerzése ma Jézus befogadása nélkül lehetetlen. Jézus a megváltás által hozta el az üdvösséget, amelyet az emberek most a kegyelem korszakában fogadhatnak el. Tehát az üdvösséget nem lehet cselekedetek által elnyerni, mert azt kegyelemből, hit által kaptuk. Kegyelemből kaptuk és a hitünk megvallása által vehetjük át. Olvassuk el az Efézusi levélben.

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Viszont abban az időben, amikor a gazdag ifjú esete történt, még nem lehetett újjászületni, mert még Jézus nem ment a keresztre. Ezért akkor rá lehetett térni Jézus útjára, és amikor a földi életüknek vége lett, akkor Ábrahám kebelére kerültek ezek az emberek, akik Jézus követői voltak, vagy Isten követői voltak. Mit mondott Jézus a 21. vers végén? Hogy kövess engem és vedd fel a keresztet! Ami azt jelenti, hogy gyere az én utamon, legyél velem és szolgálj engem. Az Ábrahám kebeléről olvashattok a Lukács 16. fejezetében, ott meg van írva az igazság. Tehát Jézus azt is mondta ennek a fiatalembernek, hogy tudom, hogy ismered a parancsolatokat.

Márk 10,19–21.

19. A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.

Tudta Jézus, hogy ez a fiatalember ismeri a parancsolatokat. Ez a tízparancsolatok betartására utal.

20. Az pedig felelvén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.

Jézus megkedvelte ezt a gazdag ifjút, még azután is, hogy azt mondta, hogy Isten parancsolatait megtartotta, pedig az nem felelt meg teljesen az igazságnak. De Jézus látta rajta, hogy őszinte a szándéka, és ezért azt mondja neki, hogy adok neked egy feladatot. Jézus válasza kemény volt, amikor azt mondta neki:

21. Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jér kövess engem, felvén a keresztet.

Ez hatalmas nagy feladat lett volna ennek a gazdag ifjúnak. Csak volt egy probléma, ez a fiatalember nem akarta ezt.

Példabeszéd 19,17.

17. Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti néki.

Szabad akaratum van, igaz? Ez a fiatalember nem akarta ezt, mert utána szomorúan ment el. Jézus ezzel nem ártani akart a fiatalembernek. Igazából próbára tette, és a javát akarta szolgálni ezzel. Jézus rámutatott arra, hogy megsértett két parancsolatot. A 2Mózes 20-ban olvashatjátok a parancsolatokat, amik a kőtáblákra lettek felírva. Az egyik a 2Mózes 20.3.

2Mózes 20,3.

3. Ne legyenek néked idegen isteneid énelöttem.

A másik pedig a 2Mózes 20,17-ben, hogy ne kívánd. Ne kívánozzál azután a rossz dolog után. Ne kívánjad azt az életet, amit az a rossz dolog hoz. Ugyanis, amint látjuk a történetben, a pénz vált az istenévé ennek a gazdag ifjúnak, aminek a lemondása után lehetett volna csak Jézus jelen az ő életében. Olvassuk el azt, hogy mit ír az 1Timótheus 6,10, hogy nehogy valaki félreértse, hogy miről beszélünk.

1Timótheus 6,10.

10. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és magukat általszegezték sok fájdalommal.

Ebben az Igében benne van az, hogy én magamat akarom megváltani valamilyen áron. Nem azt mondja ez az Ige, hogy a pénz rossz, mert szükséges a pénz, anélkül nem tudunk létezni. De azt írja Isten Igéje, hogy minden rossznak gyökere a pénz szerelme. Tehát ne a pénz legyen az úr az életünkben. Nagyon sokan ezt az Igét másképp értelmezik, sajnos. Nem úgy értelmezik, ahogy le van írva. Nem a pénz a rossz, mert arra szükségünk van, hanem a pénz túlzott imádata. A pénzt sajnos sok rossz célra is fel lehet használni. Tudjuk azt, hogy drogokra, nőkre, megvesztegetésekre és még sorolhatnám, mi mindenre használják. Nagyon sok rossz dologra felhasználható a pénz, amiben dúskálnak a gazdagok és nem tudják hova tenni. Nem ismerik azt, hogy az Úr dolgaira is lehetne azt használni. Jézus azt tanította, hogy nem szolgálhatod egyszerre az Istent és a Mammont. Ha az egyiket szereted, akkor gyűlölni fogod a másikat. De nézzük meg az Igében is. A Máté 6,24. írja.

Máté 6,24.

24. Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.

Le van írva fehéren, feketén. Tehát ez a fiatal vezető a saját gazdagságát szerette. Nem csak szerette, ragaszkodott hozzá, nem akarta elengedni. Ezért Jézus azt mondta, hogy most menj el és szabadulj meg a hamis istentől, a pénz bálványozásától és gyere, kövess engem. Le van írva ebben az Igében, amikor azt mondta neki, hogy add el mindenedet, add oda a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben. A Jézusban való hite hiányzott ennek a gazdagnak. Azt mondta neki Jézus, hogy cseréld le a hamis istent az igaz Istenre, és az igaz Istent imád, és Őt szolgálj! De a pénz imádata kiszorította az Urat az első helyről. Nagyon sok minden más is kiszorítja az Urat az első helyről az életünkben, vagy sok ember életében. Lehetnek ezek a káros szenvedélyektől kezdve a test kívánságáig minden. Ezekkel kiszorítod az Urat az életedből. Mert, ha nem hiszed el, hogy mi van leírva a Bibliában, Isten Igéjében, ami igazság, akkor nem tudsz előre haladni, akkor ott maradsz, ahol vagy. Tehát ez a gazdag ifjú egyetlenegy dologban hibádzott, az Úr Jézus Krisztusban való hitben szenvedett hiányt. Miután Jézus azt mondta neki, hogy adja el a vagyonát, mit csinált? Szomorúan elment. Mit írt a Róma 10,11? Ha valaki hisz Őbenne, meg nem szégyenül. Aki hisz Jézusban, és amit mond neki, hogy tegye meg, és követi Őt, szolgálja Őt örömmel, békességgel, boldogan, és nem szomorúan távozik. El lehet gondolkodni azon, hogy többet ér-e az üdvösséged a vagyonodnál? Sokan elgondolkodhatnak ezen. Mert amikor Jézus azt kéri, hogy ossza szét a vagyonát, akkor arról van szó, hogy jobban kötődik-e a vagyonához, mint az üdvösségéhez. Akarod, hogy kincsed legyen a mennyben? Akkor ne legyen más Istened énelöttem. Mert mit mond? Én vagyok az Úr! Ez a 2Mózes 20,2-ben meg van írva, hogy én vagyok az Úr, a te Istened.

Összegezve, az ifjú nem kérdez vissza, hanem szomorúan tovább áll. Mit csinál? Futva jön valaki és bánatosan eloldalog. A legnagyobb kérdését teszi fel Jézusnak, és nem a kedvező választ kapja meg. Egy kedvezőtlen válasszal távozik. Nem azt hallotta, amit éppen szeretett volna hallani. Nem azt hallotta, amit elvárt volna. Az igazságot hallotta, csak ő ezt nem tudta elfogadni. Ha valaki valamilyen problémával jön hozzánk, akkor mi is azt szoktuk neki mondani, hogy gyere Jézushoz, és megoldódik a problémád, megoldódik az életed minden gondja. Ha már nem látsz más kiutat, akkor gyere Jézushoz, mert Ő biztos megoldja a problémádat. Ne szorítsd ki Őt az életedből, hanem Őt fogadd be és járj az Ő útján! Isten Igéje nélkül nem tudsz az Úr útján járni. A gazdag ifjú ebben a történetben azt mondhatná, hogy hát én odamentem Jézushoz és mégsem oldódott meg az életem legnagyobb kérdése, mert olyan feladatot kaptam, amit nem akartam felvállalni. Nem akarta elengedni a pénzt, a hamis istent, az volt a bálványa. A pénzt bálványozta. Nagyon fontos az, hogy amikor az Úr mond nekünk valamit, akkor hogyan állunk hozzá, hogy válaszolunk neki.

Mert tudjátok, amikor Jézus kér tőlünk valamit, akkor sokszor lehetetlennek látjuk azt megoldani, vagy lemondani arról, amink van, mert nem látjuk, hogy kincsünk lesz, meg hogy Jézus be tudja tölteni azt a szükségét, amit odaadtunk. Ma is sokan tévesen úgy gondolják, hogy Isten a jó cselekedeteiket veszi figyelembe az örök élet elnyeréséhez. De ez így nem működik. Sokan, akik istenhívőnek mondják magukat, azt hiszik, hogy azzal fognak jó eredményt elérni Jézusnál, vagy Isten előtt, vagy üdvösséget nyerni, ha kitakarítják a szőnyeget a templomban. De nem az visz engem üdvösségre! Ma is sokan tévesen úgy gondolják, hogy Isten a jó cselekedeteiket veszi figyelembe az örök élet elnyeréséhez, de ez nem így működik. Ez a fiatalember elmegy, és sajnos elszalasztja azt, amit Jézus még ezután is mond a tanítványainak arról, hogy milyen nehéz a gazdagoknak Isten útjára ráállni.

Márk 10,23–25.

23. Jézus pedig körültekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!

24. A tanítványok pedig álmélgodának az Ő beszédén; de Jézus ismét felelvén, monda nekik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

25. Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogy nem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

Azt tudjuk, és mindenki beláthatja, hogy a tevé nem tud átsétálni a tű fokán, mert ez egy vicc lenne. De nagyon jó megértést kaptam ebből. Mert ez azt jelenti, ezzel Jézus azt mondja, hogy valamilyen korlát van az életeden, ami nem enged téged bejutni a mennybe. Ez egy nagyon jó látás, egy nagyon jó felismerés, egy nagyon jó kijelentés. A Máté evangéliumhoz lapozunk, ott a 7,13–14. verset nézzük. A szoros és keskeny kapuról ír.

Máté 7,13–14.

13. Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak.

Lehet választani, hogy bemész a tágas kapun és a széles útra jutsz, ami tele van mindenféle rossz dologgal.

14. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

Halleluja! Milyen igazság ez! Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt. Mert mindenki a tágas helyre, a széles útra akar menni. Mindent akar, minden rossz dolgot meg akar próbálni, minden rossz dologban benne akar lenni. Ez mire visz? Veszedelemre. És a keskeny út mire visz? Életre visz. A jézusi út életre visz. Azt írja, hogy kevesen vannak. Kevesebben vagyunk, akik megtaláljuk azt, mint akik a rossz utat választják, sajnos. Mi azért vagyunk itt, hogy elmenjünk e széles világra és hirdessük az Evangéliumot minden népnek, hogy mindenki a keskeny útra lépjen és azon járjon.

Visszatérve a Márk evangélium 10,26. versében, amit Jézus itt mondott a gazdag emberről, hogy nehezen jut be a mennyek országába, ezen a tanítványok elcsodálkoztak és bennük is felmerült a kérdés, tanakodtak egymás között, hogy akkor ki üdvözülhet?

Márk 10,26–27.

26. Azok pedig még inkább álmélgodnak vala, mondván maguk között: Kicsoda üdvözülhet tehát?

És Jézus erre így válaszol.

27. Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embernek lehetetlen, de nem az Istennek; mert az Istennél minden lehetséges.

Ez azt jelenti, hogy a maga erejéből senki sem üdvözülhet. Tehát az embernek lehetetlen, hogy üdvözítse magát. A maga erejéből senki nem üdvözülhet, és nem juthat a mennybe. Saját magadat nem tudod megváltani. Ezt a verset akkor szoktuk idézni, amikor gyógyulásra,

vagy pénzügyi áttörésre van szükségünk. Hogy az embernek lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.

Jézus azt mondta, hogy a gazdag embereknek van szükségük Isten természetfölötti beavatkozására. Miért? Hogy a pénzbe vetett bizalmukat Istenbe való hitre cseréljék. Ne a pénz legyen a bálványuk, az uruk, hanem Isten. Az isteni hitre cseréljék.

Ma te mibe helyezed a bizalmadat? Vannak, akik a jövedelmüket, a bankkártyájukat, vagy a megtakarításukat tekintik biztonságnak. De azt bármelyik pillanatban elveszíthetik. De az üdvösségedet viszont helytelen, rossz cselekedetek által nem veszítheted el. Ezt jó látni. Jézusba vessed minden bizalmadat, mert így semmi sem fog megingatni téged. Tehát nem engedheted, hogy bármi megingasson, ha Jézusban van a bizalmad. Van, aki abban bízik, hogy mivel nem tett semmi rosszat, ezért Isten a jó cselekedetei által majd beengedi a mennybe. Nem erről szól. Amikor az ember megéri a szívében, hogy Isten azért küldte az egyszülött Fiát, hogy megváltást hozzon, akkor hittel képes leszel elfogadni az üdvösségedet. Az üdvösséged ingyen ajándékát.

János 3,16–17.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.

Az egész világért a keresztre ment, mindenkiért, minden egyes emberért. Ámen!
Átadom a szót Bor Ferencnek, a Jézus nevében.

Bor Ferenc:

A mai napra nem tanítással készültem, hanem egy Igét hoztam és egy bizonyítást.

A pásztor konferencián nagyon megragadott egy szó, hogy „konfrontálódás”. Ez azt jelenti, hogy akik nem az igazságban járnak, azokkal szemben a pásztor fel kell lépnie. A pásztor fel kell lépnie a nyáját! A konfrontálódás gyakorlatilag azt jelenti, hogy szembe helyezkedik azzal, aki a nyáját rombolná. Esetenként népszerűtlen intézkedéseket is kell hozni. Ez lehet a gyülekezetbe járás felfüggesztése vagy eltanácsolás. Ezek kellemetlen dolgok, és erre gyakran azt válaszolják az érintettek, hogy pásztor, nem szeretetben jársz! De a pásztor pont szeretetben jár, mert az ő szívében az indítja, hogy a nyáját megvédje a szélsőséges dolgoktól. Ahol két pásztor van, ott a két pásztor ezt egységben kell megtenni és meglépni. Az egyházunkban is több olyan példa van, ahol nem egy pásztor áll a gyülekezet élén, hanem kettő. Ehhez jött az 1Thessalonika 5,14. Ennek az első felét olvasom csak:

1Thessalonika 5,14/a.

14/a. Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek a rendetleneket,

Az „int” szó azt jelenti, hogy útbaigazít, rendreutasít, megdorgál, fedd. A „rendetlen” szó pedig azt jelenti, hogy engedetlen, fegyelmezetlen, féktelen. De még azt is hozzátehetjük, hogy taníthatatlan. Hiába szól a pásztor egyszer vagy kétszer, ahogy az Ige írja, egyszerűen nem fogadja el a pásztor útmutatását, a tanácsát. Az ilyeneknek nincs helye a gyülekezetben.

Ez a konfrontálódás nemcsak a gyülekezetre vonatkozik, ahol a pásztor és a gyülekezeti tag kerül ütközésbe, hanem vonatkozhat a családokra is, és a Biblia szerint a család feje a férj. Ha a férj valami igeelleneset tapasztal a családban és ezért szól, akkor gyakorlatilag ő is konfrontálódik a családdal, de egy szempont van, egy útirány van, Isten Igéje. Tehát mindig azt kell követni, akár a gyülekezetben, akár a családban. Ennek találtam még utalását is. Az egyiket a 2Timótheus 2,25-ben:

2Timótheus 2,25/a.

25/a. Aki szelíden fenýíti az ellenszegülöket;

Szintén a vers első felét olvastam. Tehát az ellenszegülőket meg kell fenyíteni, inteni. Nem lehet szó nélkül hagyni, hogy a renitens a pásztor és a gyülekezet fölé akar kerülni, és uralkodni akar felettük. A másik utalás az Efézus 5,11:

Efézus 5,11.

11. És ne legyen közösségek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat;

Tehát, ha valamelyik gyülekezeti tag úgymond sötétségben jár, nem az Ige vonalán jár, akkor egyszer meg kell inteni, meg kell feddni, rá kell mutatni a helytelen dolgaira, és nem kell közösséget vállalni vele. Még egy van a Zsoltárok 139,21-ben:

Zsoltárok 139,21.

21. Ne gyűlöljem-é, Uram, a téged gyűlölőket? Az ellened lázadókat ne utáljam-é?

Tehát, aki Isten ellen szól, legyen az családtag, gyülekezeti tag, akkor nekünk nem az ő oldalára kell állni, hanem Isten oldalára. Ilyen egyszerű a dolog. Bízom benne, hogy ez segítség volt, akár pásztorársaimnak is. Bizony, fel kell vállalni azt, hogy az ellenszegülőket, a lázadókkal szembe kell helyezkedni. Fel kell tartóztatni őket, és nem szabad, hogy uralkodjanak. Ez az Ige arra világít rá, hogy választanunk kell, kinek az oldalára állunk. Az ellenszegülőnek, a lázadónak, aki felemelte a fejét és magasabb akar lenni a pászturnál, vagy Isten oldalára kell állnunk. Egyértelmű!

Amit most megosztottam veletek, az nemcsak elmélet, ezt láttam más vezetőknél, pásztoroknál is, és sajnos, nekem is kellett alkalmaznom, azért, hogy egység és békesség legyen a gyülekezetben, hogy megőriztessék a gyülekezet egysége.

Jött egy gondolat a konfrontálódás üzenetemhez, és ez segít megvilágítani a pásztorok egységét. Ha van egy lázadó gyülekezeti tag, és két pásztor van abban a gyülekezetben, akkor nem csak az egyiknek kell meginteni, hanem a másiknak is oda kell állni az intézkedő pásztor mellé, mert különben felemás lenne a történet. Van erre példa. Amikor X. Y-t érte egy lázadó támadása, akkor a szolgálatára azt mondta, én mindenben a vezetővel vagyok. Nem azonosult a lázadóval. Muszáj megtartani a vezetők között az egységet ahhoz, hogy fel tudjanak lépni és ellent tudjanak állni a lázadásnak. Ámen!

Egy bizonyosságot szeretnék veletek megosztani az üdvösséggel kapcsolatban. Az elmúlt két hétben én is tanítottam az üdvösségre vezetés lépéseiről, a mai üzenetben is hallhattátok az üdvösséggel kapcsolatos gondolatokat. Az történt a héten, hogy a feleségemmel elmentünk vásárolni, és az egyik zöldségesnél, ahol éppen dinnyét vettünk, felindult a szívem, hogy a zsebemben levő kártyákból adjak egyet, és még volt egy kártyanaptáram és megkérdeztem, hogy elfogadja-e? Azt mondta, hogy igen, örömmel. Visszakérdezett, hogy nem X. Y. közösséghez tartozunk: Mondtam, hogy nem. Megkérdezte, hogy – Mi a különbség X. Y. felekezet és a mi egyházunk között? Röviden kezdtem rávilágítani, de ahogy elkezdtem beszélni, feljött a szívemben, hogy menjek ki a kocsimhoz, és hozzak be neki a kiadványainkból, azokból a könyvekből, amit a börtönszolgálat számára készítettünk, az Alapigazságok sorozatból, meg egy imakönyvet. Visszamentem a zöldségeshez és megkérdeztem, hogy elfogadja-e ezeket az olvasnivalókat, egyrészt, mert most időre mentünk valahová, másrészt meg folyamatosan jöttek a vásárlók, és így nem lehetett vele huzamosabb ideig beszélgetni. Nagyon örült neki és mondta, hogy a felesége nagyon szereti ezeket olvasni. Ezzel gyakorlatilag a kezébe adtuk az üdvösség lehetőségét, mert nemcsak a kártyán, hanem minden kiadványunkban benne van az újjászületés imája.

Ebből az a tanulság, hogy ha bárhova megyünk, és kedves hallgatók, ha bárhova mentek, soha ne menjetek, idézőjelben mondom, töltény nélkül. A töltény alatt értem az egyházi kiadványokat, a szórólapokat, mert sohasem lehet tudni, hogy Isten melyik ember felé akar bennünket használni. Tehát itt van ez a zöldséges eset, ő nagyon nyitott volt, és tudtunk felé szolgálni olyan módon, hogy a kezébe adtuk a kiadványokat és az üdvösség lehetőségét. A legkönnyebb magunkkal hordani a kártyákat, de ezenkívül akinek kocsija van, javasoljuk,

hogy rakjon bele különböző kiadványokat, egyházi kiadványokat, mert mi is ezt tesszük. Egy külön kosár van a csomagtartóban, hogy bármikor megállunk és szükség van rá, akkor elő tudjuk venni.

Az Örömhíradó újság nagyon jó, mert olvasmányos és megújult a külalakja. Tetszetős, vonzza a tekintetet. Soha ne menjetek el anélkül, hogy ne legyen nálatok szóróanyag. Ez a mai üzenetem vége. Ámen!

Bor Ágnes:

Mózes 4. könyvében a 13. és a 14. fejezetben található az a történet, amikor Mózes kémeket küldött Kánaán földjére, illetve a nép engedetlenségének a következménye. Szeretnék felolvasni egy igeszakaszt a 4Mózes 13,27–33-ig. Itt arról van szó, hogy már visszajöttek a kémek és elmondták, hogy mit tapasztaltak, mit láttak azon a földön, amit megkémleltek.

4Mózes 13,27–33.

27. Így beszélének néki, és ezt mondták: Elmentünk arra a földre, amelyre küldöttél minket, és bizonyára tejjel és mézzel folyó az, és ez annak gyümölcse!

És bemutatták azokat a gyümölcsöket, azokat az óriási szőlőfürtöket, amiket hoztak onnan.

28. Csakhogy erős az a nép, amely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott.

29. Amálek lakik a dél felől való földön, és hitteus, jebuzeus és emoreus lakik a hegyeken; a tenger mellett és a Jordán partján pedig kananeus lakik.

30. És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírnunk azzal;

31. Mindazáltal a férfiak, akik felmentek velem, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál.

32. És rossz híret vették annak a földnek, amelyet megkémleltek, Izrael fiaikhoz, mondván: Az a föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, amely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, amelyet láttunk azon, szálas emberekből áll.

33. És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.

És a 14. fejezetből is szeretném felolvasni az 1,1–9-ig:

4Mózes 14,1–9.

1. És felemelé szavát az egész gyülekezet, és síra a nép azon az éjszakán.

2. És mindnyájan zúgolódának Mózes ellen és Áron ellen Izrael fiai, és monda nékik az egész gyülekezet: Vajha megholtunk volna Egyiptom földjén! Vagy ebben a pusztában vajha meghalnánk!

3. Miért is visz be minket az Úr arra a földre? Hogy fegyver miatt hulljunk el? Feleségeink és kicsinyeink prédára legyenek? Nem jobb volna-é nekünk visszatérnünk Egyiptomba?

4. És mondának egymásnak: Szerezzünk előttünk járót, és térjünk vissza Egyiptomba.

5. Akkor arccal leborulának Mózes és Áron Izrael fiai gyülekezetének egész községe előtt.

6. Józsué pedig, a Nun fia, és Káleb, a Jefunné fia, akik a földnek kémlelői közül valók voltak, meghasogatták ruháikat.

7. És szólának Izrael fiai egész gyülekezetének, mondván: A föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, igen-igen jó föld.

8. Ha az Úrnak kedve telik bennünk, akkor bevisz minket arra a földre, és nekünk adja azt, mely tejjel és mézzel folyó föld.

9. Csakhogy ne lázongjatok az Úr ellen, se ne féljetek annak a földnek népétől; mert ők nekünk csak olyanok, mint a kenyér; eltávozott tőlük az ő oltalmuk, de az Úr velünk van: ne féljetek tőlük!

Itt kétféle látásmódot, kétféle hozzáállást és kétféle gondolkodásmódot látunk. A kémek nagy része és a nép nagy része vesztesnek látta magát, pedig még be sem mentek arra a földre, meg sem próbáltak harcolni az ott élő népek ellen. Meg sem próbálták megszerezni azt a földet. Bármit tehettek volna azért, hogy megszerezzék, de már mindjárt feladták, egyből az elején. Már mindjárt azt mondták, hogy mi gyengék vagyunk. Itt azt írja az Ige, hogy az ő szemükben és mi szemünkben is olyanok vagyunk, mint a sáskák, hogy senkik vagyunk, eltaposnak minket. A nép, aki ott él, ő is gyengének tartja őket, és a saját maguk szemében is gyengének látták saját magukat anélkül, hogy elkezdtek volna küzdeni azért, hogy megszerezzék azt a földet. Mindjárt, egyből feladták, csak Józsué, Káleb és esetleg, akik órájuk hallgattak, ők látták azt, hogy igaz, hogy erős nép lakik ott, de ha az Úr előtt kedvesek vagyunk, akkor az Úr velünk lesz és az Úrral együtt, az Úr erejével meg tudjuk szerezni azt a földet, le tudjuk győzni azokat az erős népeket. Itt úgy van megfogalmazva, ha kedvesek vagyunk az Úr előtt, ha az Úrnak kedve telik bennünk. Igen, a nép nagy részében nem telt kedve az Úrnak, mert feladták anélkül, hogy bármit is megpróbáltak volna, vagy bármit is küzdöttek volna. Egyből feladták, egyből zúgolódtak, egyből háborogtak, egyből gyengének látták magukat. A láthatókra néztek, nem a láthatatlanokra, a saját képességeikre néztek és nem arra, hogy ha az Úr velünk van, akkor Ő megerősít bennünket, és le tudjuk győzni azokat a népeket, csak Józsué és Káleb látta úgy magát, hogy az Úrral együtt tudnak győzni. Ők hitben jártak, nem látásban, és a láthatatlanokra néztek, nem a láthatókra.

Az Úr csodákat tett az izraeliekkel attól kezdve, hogy a fáraó elé ment Mózes, és kivonultak Egyiptomból, és megmenekültek a fáraó seregétől. A nép nagy része mégsem hitt az Úrban. Milyen kapcsolatuk lehetett akkor az Úrral? Nem volt mély kapcsolatuk vele, az biztos, mert akkor hittek volna az Úrban. Nem volt mély ismeretük az Úrról, mert ha mély ismeretük lett volna, akkor hittek volna az Úrban, és hittek volna abban, hogy az Úr erejével győzni tudnak, de hát mégsem hittek. Igaz, hogy ők akkor még nem voltak újjászületve, és az Úr csak a fizikai érzékeiken keresztül, a lelkükön és a testükön keresztül tudott hozzájuk közeledni, és hozzájuk szólni, és tudott hatni rájuk.

De a nép nagy része megkeményítette a szívét, csak egy kis részének volt befogadó, lágy, engedelmes a szíve az Úr felé. Itt azt írja a 13.25-ben, hogy negyven napig tartott, amíg megkémlelték azt a földet.

A 14. fejezetben olvassuk azt az ítéletet, hogy a húszéves és attól idősebbek nem mehetnek be a Kánaán földjére, mert zúgolódtak az Úr ellen, hanem csak a fiatalok, a kicsinyek mehetnek be arra a földre, amit az Úr ígért nekik. Mert őket úgy nevelték, úgy tanították, hogy higgyenek az Úrban és az Úrra tekintsenek, és az Úrban bízzanak.

Olvassuk itt még azt is, hogy minden napért egy évet kapnak ítéletként, a negyven napért negyven évet kapnak. Így kellett nekik negyven évet vándorolni a pusztában. Ez idő alatt azok, akik lázongtak az Úr ellen, és hitetlenségben jártak, meghaltak.

Itt még a 14. fejezetben arról lehet olvasni, hogy miután a nép ezt az ítéletet meghallotta, megbánta, amit tett, és próbáltak küzdeni az ott élő népek ellen. Felmentek a hegyre és mondták, hogy meg tudjuk fordítani azt a népet. El tudjuk foglalni azt a területet, de ezt már nem szívből mondták, nem hittel mondták, csak azért, mert nem akarták azt az ítéletet elszenvetni, amit az Úr kiszabott rájuk. Itt arról olvasunk, hogy a népek lerohanták, és megsemmisítették őket, és csak azok tudtak bemenni az ígért földjére, akik nyitott szívvel, hittel fordultak az Úr felé.

Hasonló helyzetet figyelhetünk meg akkor is, amikor Jézus elaludt a hajóban. A tanítványok akkor is gyengének, elesettnek, elveszettnek látták magukat, és nem látták azt magukban, hogy az Úrral együtt le tudják győzni a vihart. Vesztesnek látták magukat ők is, és csak úgy, hogy felébresztették Jézust, és Őbenne bíztak, tudtak hinni abban, hogy majd Jézus lecsendesíti a vihart, pedig ők is megtehették volna, de mégsem tették meg, hanem azt várták, hogy helyettük Jézus tegye meg. Jézus előtte Isten országához tartozó dolgokról tanította őket

is meg a sokaságot is. Éppen előtte van a magvető példázata, ahol láthatjuk azt, hogy az Ige magja eshet jó földbe és eshet rossz földbe is. Ha az Ige magja jó földbe esik, akkor felnövekszik és gyümölcsöt terem, és lehet győzelem egy küzdelem vége. Ha az Igében járunk, ha az Igében hiszünk, akkor győzni tudunk a nehéz helyzetekben is, győztesen tudunk végigmenni, és kijönni azokból a nehéz helyzetekből is, mert Jézus Krisztusban győzteseknél is többek vagyunk. Az Úr mindenkor diadalra vezet bennünket, és az Úr hadakozik értünk. Hiszünk abban, hogy az Úr megperli az ügyünket, ha mi megállunk az Igén, akkor Ő szellemi értelemben megharcolja az ügyünket, mellénk áll abban a küzdelemben, amiben benne vagyunk. De csak akkor, ha az Igén alapuló hittel fordulunk az Úrhoz és szilárdan megállunk az Ige közsikláján, és nem engedjük, hogy bárki vagy bármi elmozdítson bennünket onnan, csak így tudunk győztesen végigmenni és győztesen kijönni minden nehéz helyzetből. Hálát adunk az Úrnak, hogy velünk van és bennünk van a nehéz helyzetekben is. Engedjük meg azt, hogy az Ő győzelme, az ő békessége áradjon ki ezekben a helyzetekben is belőlünk, mert csak így tudjuk győztesen megfutni a küzdőteret, és csak így tudjuk győztesen kiállni a hitpróbát. Én sokszor azt szoktam gondolatban mondani, hogy ha nehéz helyzetekbe kerülünk, akkor ez egy kiképzőtábor és egy hitpróba. Rajtunk múlik, hogy győztesen tudunk-e végigmenni és kijönni ezekből a helyzetekből. Hálát adunk az Úrnak a győzelmekért. Ámen!

Bor Ferenc:

Az előttem szólóhoz kapcsolódnék, itt egy kép jött elém, ahogy hallottam azt, hogy a pusztában vándorló Izrael népéből csak a húsz év alattiak, mondhatnám úgy, hogy a gyermekek jutnak majd be Kánaán földjére. Ez előképe lehet annak, ahogy az Evangélium írja, hogy a kisgyermekesek jutnak be a mennybe. Tehát gyermeki hittel lehet a mennybe jutni.

Horváthné Éva:

Hálásak vagyunk, Uram, a mai üzeneteidért, és köszönjük Uram, hogy használsz minket arra, hogy szóljunk a Te Igédet, és amit Te a Szent Szellemed által a mi gondolatainkba hozol, mert ezek mind építőek és dicsérik az Urat ezért, hogy ezeket mind elvehetjük, és tanulmányozhatjuk az idetartozó Igéket, ami ránk vonatkozik, a Jézus drága, szent nevében. Hálásak vagyunk, Uram. Ámen!

Mondjunk el még egy imádságot. Befogadjuk az Úr Jézust, mert ez egy nagyon fontos dolog, mert mennyei örök életet kapunk ezzel, ami belépés a mennybe, egy útlevél a mennybe. Ezt most is együtt el fogjuk mondani, el fogjuk imádkozni, hittel és szívvel.

Azt mondja az Ige, hogy szükség néktek újonnan születetek. Ezt mondja Jézus Nikodémusnak, egy vallási vezetőnek, hogy szükség néktek újonnan születetek, mert ha valaki nem születik újonnan, az nem láthatja meg Isten országát. Tehát az újjászületés a legfontosabb, hogy átlépünk a mennyei királyságba.

Azt írja Isten Igéje:

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a magigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Ez a Római levél 10. fejezetének a 9–10-es igeverseiben hangzik el, ez Pál apostol „hiszekegy” imája. Fontos, hogy szívvel és hittel mondjuk ki. A szánkkal mondjuk ki, és ezt addig tudjuk megtenni, amíg itt vagyunk a földön. Tehát be kell fogadni az Úr Jézust a szívünkbe. Ez nagyon fontos!

Ha hisszük, hogy Jézus Istennek a Fia, akkor ezt be tudjuk a szívünkbe fogadni.

Kérlek benneteket, hogy álljatok fel, és tekintetek Jézusra, és imádkozzunk!

Mondjátok utánam:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus legyél az én Uram!

Legyél az én Megváltóm!

Legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett.

Te vagy az én Uram.

Te vagy az én Megváltóm.

Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő drága szent vére minden bűnömet eltörölte, és megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság, Jézus nevében. Ámen!

A mennyei Atya azt mondja az Igéjében, a Lukács evangélium 11,13-ban, hogy ha Jézus nevében kéred Tőle az Ő Szent Szellemét, akkor Ő örömmel odaadja neked. Ezért egy imádságot erről is mondunk, és ezzel a Szent Szellemet fogadjuk be.

Drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemedet! Töltsd be a szívemet a Szent Szellemmel. Keresztelj meg a Szent Szellemmel!

Köszönöm, mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod.

Ezért hitben vallást teszek: megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel, betöltekeztem, beteljesedtem, teljes lett a szívem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést. Köszönöm, drága mennyei Atyám. Köszönöm, Jézus. A Szent Szellem örökké bennem és velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen! Halleluja!

Köszönjük a drága mennyei Atyának, hogy Ő él és itt van közöttünk, itt van bennünk, itt van fölöttünk, és körbevesz minket az Ő szeretetével, jóságával és védelmével! Ámen!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

